

for EU, for det skaber behov for, at vi får effektiviseret og demokratiseret vores måde at samarbejde på. EU-landene skal effektivt kunne træffe beslutninger i fællesskab. Det skal ske med fuld respekt for den mangfoldighed og forskellighed og det særpræg, der er i de enkelte lande, og som befolkningerne holder af og vil værne om. Demokratiet skal styrkes i EU-samarbejdet, så befolkningerne åbent kan følge beslutningerne og påvirke dem. EU-samarbejdet skal udvikles, så det supplerer hvert enkelt lands egne muligheder med rettigheder og indflydelse på de grænseoverskridende områder. Den nye EU-forfatningstraktat skal skabe dette grundlag.

EU-udvidelsen er også et led i en fortsat udvidelse. Bulgarien og Rumænien bliver medlem i 2007. Kroatien og Tyrkiet har søgt om medlemskab. Flere europæiske lande vil følge efter i de kommende år.

EU er efter Berlinmurens fald og den forestående EU-udvidelse omdrejningspunktet for udviklingen i fremtidens Europa. Det gælder ikke blot for EU-medlemslande, men for alle europæiske lande, fordi den gensidige afhængighed er så stor. Et nyt Europa er ved at blive skabt. Fra alle lande afgiver man en bid af sin selvstændighed og suverænitet for at være med i EU. Men man har ikke foræret det væk. I stedet opnås indflydelse på de fælles beslutninger for hele Europa. Der opnås kort sagt en indflydelse på rammerne for det enkelte lands eksistens og fremtidsmuligheder ved medlemskabet af EU.

EU-udvidelsen den 1. maj 2004 betyder 10 nye lande, men befolkningsmæssigt ikke flere, end da Danmark, Storbritannien og Irland for 30 år siden blev medlem af EF. De kommende år venter en stor opgave med at integrere de nye lande og sikre, at udviklingsforskellene kan udlignes mellem landene ved, at de nye lande får et løft. Det vil tage tid. Forandringer kommer ikke på kort tid. Med EU-medlemskabet er skabt de rammer og de betingelser, der kan skabe et stabilt grundlag for en sådan udvikling. Derfor er EU-udvidelsen begyndelsen til en ny proces. Ses der på erfaringerne med tidligere udvidelser med bl.a. Spanien, Portugal og Grækenland, men også Irland, så betyder EU-medlemskabet, at de nye lande får et stort løft fremad. Det er også perspektivet for de nye EU-lande. Økonomisk er der inden for det nuværende EU-budget luft til denne proces. Udviklingen i landene vil, kombineret med

EU-investeringer, betyde, at det vil gavne både de nye og de nuværende EU-lande. Hermed skabes også et nyt perspektiv for landenes befolkninger med flere muligheder i eget land.

Den forestående EU-udvidelse er den hidtil bedst forberedte. Både i de enkelte lande og med hensyn til EU's kontrol. Tilpasningen i landene til de fælles EU-regler har været motoren i den hurtige forandringsproces i landene, fordi det var vejen til at opnå det ønskede EU-medlemskab. For landene har det ikke været en hurtig og let proces. Den begyndte i 1989 og har for de nye lande taget mange år at nå igennem. Nu skal medlemskabet fra den 1. maj 2004 til at fungere i praksis.

De lande, der bliver nye medlemmer af EU, er alle lande med en lang historie, kultur og veludviklet befolkning, som gennem tiderne har beriget hele Europa. De fleste af landene er handicappet af 50 års fastholdelse under sovjetisk dominans og et etparti-planøkonomisk system. For landenes befolkninger er der tale om en genforening med det fælles Europa, de altid har været en central del af.

For Danmark og alle andre Østersølande betyder EU-udvidelsen en totalt ændret situation i nærområdet, fordi alle lande – undtagen Rusland – vil være medlem af EU og også af NATO. Det ændrer totalt den sikkerhedspolitiske situation i Østersøregionen/Nordeuropa. Det skaber grundlag for, at Østersøregionen i de kommende år kan udvikles som en af Europas rigeste og mest veludviklede regioner.

Som led i EU-udvidelsen skal der holdes fast i de overordnede perspektiver for udviklingen i Europa, som handler om bedre muligheder for vore lande og befolkninger i fremtiden og om for vore muligheder for – i fællesskab som europæere – at kunne spille en positiv global rolle. Detaljerne og problemerne, som der er ved en så omfattende forandringsproces og udvidelse, skal ikke glemmes, men kræfterne skal bruges på at finde løsninger og ikke på at bruge problemerne som undskyldninger for at blokere for udvidelsen eller skabe fjendebilleder af de nye landes befolkninger. I en fælles forening – som EU – skal alle medlemmer behandles ens, for ellers har vi ikke en fælles forening, ellers får vi et Europa med A- og B-medlemmer. Det er ikke acceptabelt.